

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/904/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613211141
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5613211141.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka, JUDr. Jozefa Turzu v právnej veci navrhovateľky F. K., rod. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. W., N. XXXX/XX, proti odporcovi V. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/220/2013-178 zo dňa 16.09.2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov konania a o trovách konania rozhodol v zmysle § 142 ods. 2 O. s. p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Mal za to, že do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov patria veci nadobudnuté za trvania manželstva uzavretého 19.07.1995 a zaniknutého jeho rozvodom rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 6C/19/2013 zo dňa 13.06.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 28.06.2013. Na základe zhodných tvrdení účastníkov mal zistenú masu hnuiteľného majetku patriaceho do BSM a jeho zostatkovú hodnotu (§ 120 ods. 3 O. s. p.), keď ohľadne hodnoty nehnuteľností nariadil znalecké dokazovanie. Pri prikázaní vecí do výlučného vlastníctva účastníkov sa riadil zásadou rovnosti podielov a tým, aby im do vlastníctva pripadli veci, o ktoré majú záujem, ktoré potrebujú a užívajú. Rozhodol o povinnosti odporcu nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho majetok a koľko je navrhovateľka povinná zaplatiť na vyrovnanie jeho podielu. Pri nehnuteľnosti, a to byte č. 109, na 4. poschodí bytového domu v Y. W., na ulici N. XXXX/XX, vrátane príslušenstva, spoluvlastníckom podiele na spoločných častiach a zariadeniach domu a na pozemku parc. č. 2494/29 - zastavaná plocha o výmere 1469 m² mal za to, že zmluvu o prevode vlastníctva bytu podľa zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov uzavreli obidvaja účastníci konania, čím prejavili vôľu nadobudnúť ich do bezpodielového spoluvlastníctva, a preto sa stali predmetom ich BSM. Odporcove písomné zrieknutie sa podielu na nich zo dňa 24.07.1998 vyhodnotil ako právny úkon, s ktorým právne predpisy nespájajú prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Pri darovacej zmluve medzi účastníkmi a dcérou navrhovateľky ohľadne týchto nehnuteľností mal za to, že táto nebola podpísaná, a preto nebola dodržaná písomná forma, ktorá je podmienkou jej platnosti. Hodnotu týchto nehnuteľností mal zistenú zo znaleckého posudku č. 28/2014 znalca Ing. Petra Krivoša, ktorý pri stanovení ich všeobecnej hodnoty vychádzal z metódy polohovej diferenciácie a stanovil ju na 36.800,- eur. Znalec pri výsluchu podrobne vysvetlil, ktoré skutočnosti vzal do úvahy pri stanovení príslušných koeficientov a čo zohľadnil pri stanovení hodnoty bytu. Pokiaľ navrhovateľka tvrdila, že do BSM patrí záhrada, záhradná chatka s altánkom a lavicou, mal za to, že neunesla dôkazné bremeno, keďže z listu vlastníctva č. XXXX Správy katastra Liptovský Mikuláš, katastrálne územie obce Y. W.

vyplýva, že vlastníčkou pozemku parc. č. 7118/31 - záhrada o výmere 196 m² je vnučka odporcu, ktorá ju kúpila na základe kúpnej zmluvy obsiahnutej v notárskej zápisnici č. N 70/2011, N, z 13540/2011 spísanej 14.04.2011 za 3.000,- eur. Z výpovede vnučky vyplynulo, že peniaze na zakúpenie týchto mala od svojej starej matky a prababky a 1.000,- eur jej daroval odporca ako starý otec. Odporca uniesol dôkazné bremeno, že sa jednalo o jeho výlučné finančné prostriedky získané za odpredaj jeho rodinného domu a pozemkov nadobudnutých pred uzavretím manželstva za 850.000,- Sk, za ktoré nadobúdaj aj osobné motorové vozidlo zn. Octavia, garáž súpisné č. XXXX postavenú na pozemku parcela č. 364/127, ktorú následne daroval dcére R. G.. Ďalej mal za to, že navrhovateľka uniesla dôkazné bremeno a preukázala, že disponovala čiastkou 180.000,- Sk z dedičstva po nebohej matke, z ktorých kúpila chladničku, televízor, mikrovlnnú rúru, dve váleudy. Výmena radiátora, okien, uzavretie balkóna však prevyšuje sumu, ktorou navrhovateľka disponovala, a preto musela byť financovaná zo spoločných prostriedkov patriacich do BSM, o čom svedčili aj listinné dôkazy na meno odporcu.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľka z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. c) a d) O. s. p. a navrhla ho zmeniť, resp. zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Mala za to, že právo užívať štátny byt získala po rozvode prvého manželstva súdnym rozhodnutím z roku 1995, keďže jej boli do osobnej starostlivosti zverené maloleté deti. Preto právo na jeho prevod zmluvou podľa zákona č. 182/1993 Z. z. so zákonnou zľavou prináležalo jej a odporca by nikdy nemal možnosť ho odkúpiť. Ďalej uviedla, že hodnota bytu v zmysle odborného vyjadrenia realitného makléra, ktorý byty v danej lokalite denne predáva, je 32.000,- eur. Znalec sám po príchode do bytu konštatoval, že takýto prerobený byt stojí 35.000,- eur, teda hodnota bytu nebola riadne ustálená. Vzniesla námietky proti znaleckému posudku totožné s tými, ktoré uplatnila v priebehu konania a ku ktorým sa znalec na pojednávaní vyjadril. Poukázala na výmenu okien za 40.000,- Sk, pochádzajúcich z dedičstva po rodičoch, čo môže preukázať výsluchom sestry. Ďalej uviedla, že aj keď pri zakúpení záhrady v máji 2010 nebola, bola v tom, že je spoločná, keďže bola zakúpená zo spoločných peňazí z účtu odporcu, získaných za odpredaj inej záhrady. Nevedela o tom, že odporca ju dal napísať na vnučku. Poukázala na rozpor výpovedí, keďže vnučka tvrdila, že peniaze na kúpu záhrady, záhradnej chatky, altánu aj lavičky dala odporcovi a odporca tvrdil, že jej ich daroval. Ďalej uviedla, že zo spoločných peňazí bola vybudovaná aj chatka a altánok. Poukázala na to, že súd sa uspokojil s tým, že peniaze dala vnučka, ktorá to nemusela preukazovať, pričom na to nemala ani príjem. Poukázala na to, že takéto darovanie malo pre súd právne účinky, aj keď zmluva o darovaní nebola písomná, keď predtým súd považoval darovanie bytu za neplatný právny úkon.

Odporca žiadal rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 O. s. p. rozsudok okresného súdu ako vecne správny, podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Po preskúmaní veci krajský súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z výsledkov vykonaného dokazovania dospel ku správny skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver. Svoje rozhodnutie náležitým a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil. V napadnutom rozhodnutí okresný súd dostatočne jasným a výstižným spôsobom vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, z akých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Dostatočne podrobným spôsobom objasnil, na základe akých skutočností a na podklade akej právnej úpravy vec právne posúdil.

V nadväznosti na uvedené odvolací súd nepovažoval za potrebné opakovať, resp. dopĺňať rozhodnutie okresného súdu.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolacej námietke navrhovateľky odvolací súd dopĺňa, že uzavretím manželstva 19.07.1995 sa účastníci konania stali v zmysle ust. § 704 ods. 1 Občianskeho zákonníka spoločnými nájomcami predmetného bytu. Preto správne vlastníkom domu Mesto Liptovský Mikuláš previedlo v zmysle § 16 a nasl. zákona č. 182/1993 Z. z. tento byt dňa 20.05.1998

na obidvoch účastníkov ako spoločných nájomcov do ich bezpodielového spoluvlastníctva vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach, zariadeniach a pozemku (ďalej len „byt“) za cenu zníženú v zmysle ust. § 18 a nasl. citovaného zákona. Vychádzajúc z uvedeného mal na odkúpenie predmetného bytu spolu s navrhovateľkou právo aj odporca.

K ďalšej odvolacej námietke navrhovateľky týkajúcej sa správnosti stanovenia všeobecnej hodnoty bytu, odvolací súd dopĺňa po dôslednom oboznámení sa so znaleckým posudkom č. 28/2014 súdom ustanoveného znalca Ing. Petra Krivoša, že tento splnil súdom uloženú úlohu a presvedčivo stanovil všeobecnú hodnotu bytu, svoj odborný záver zrozumiteľne a v súlade so zásadami logického myslenia zdôvodnil, uvedúc z čoho vychádzal, ako a na základe akých úvah ku svojim zisteniam došiel. Preto odvolací súd (takisto ako prvostupňový) nemal pochybnosti o správnosti jeho záverov týkajúcich sa hodnoty bytu, vychádzajúc aj z toho, že znalec možné pochybnosti navrhovateľky vysvetlil pri svojom výsluchu na pojednávaní (aj čo sa týka trhovej hodnoty bytu podľa odhadu realitného makléra). Z uvedeného dôvodu nebolo potrebné pristúpiť k nariadeniu kontrolného znaleckého dokazovania (ktorý navrhovateľka v zmysle ust. § 120 O. s. p. nenavrhovala), a to aj z dôvodu, že navrhovateľkou predložený realitný odhad trhovej hodnoty bytu nebol vydaný príslušným orgánom na to oprávneným a vzbudzuje pochybnosti o svojej správnosti vzhľadom na jeho všeobecnosť a nekonkrétnosť (§ 127 ods. 4 O. s. p.).

K ďalšej odvolacej námietke odvolací súd dopĺňa, že medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že za trvania manželstva získala navrhovateľka dedičstvom do svojho výlučného vlastníctva 180.000,- Sk, za ktoré zakúpila televízor zn. Orava, chladničku zn. Ardo, mikrovlnku zn. Orava. Navrhovateľka však sama vo svojom písomnom návrhu uviedla, že 150.000,- Sk z týchto peňazí dala na účet dcéry, a preto nemohla vzhľadom na cenu už uvedených zakúpených vecí z nich financovať za 40.000,- Sk výmenu okien v byte, a teda neunesla dôkazné bremeno, že z jej majetku bola táto suma vynaložená na spoločný majetok (byt), keď navyše listinné dôkazy týkajúce sa predmetnej výmeny sú na meno odporcu.

K ďalšej odvolacej námietke navrhovateľky odvolací súd dopĺňa, že svedkyňa W. G. na pojednávaní uviedla, za čo a akým spôsobom nadobudla pozemok parcela č. 7118/31 o výmere 196 m², chatku a altánok, pričom navrhovateľka neoznačila ani nepredložila v zmysle § 120 ods. 1 Občianskeho zákonníka žiadne dôkazy, spochybňujúce tvrdenia svedkyne a preukazujúce, že predmetné veci patria do BSM, t. j. neunesla dôkazné bremeno. Zmluva o darovaní peňazí svedkyňi aj zo strany odporcu ako starého otca nemusela mať písomnú formu, keďže sa na rozdiel od bytu pri nich nejedná o nehnuteľnosti a písomná forma pre platnosť zmluvy nie je potrebná (§ 40 ods. 1, § 46 ods. 1 OZ). Odporca na rozdiel od navrhovateľky preukázal, že disponoval svojimi výlučnými finančnými prostriedkami vo výške 850.000,- Sk za odpredaj svojho rodinného domu, t. j. uniesol v tomto smere dôkazné bremeno.

V nadväznosti na uvedené, v ostatnom sa stotožniac s odôvodnením rozhodnutia zo strany okresného súdu, krajský súd toto ako vecne správne v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O. s. p. a žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože navrhovateľka v odvolacom konaní úspešná nebola a odporca si trovy konania neuplatnil.

Toto rozhodnutie senátu Krajského súdu v Žiline bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.